

HET KONINKRIJK GODS BINNENIN U

ANDREW MURRAY

Jezus zeide: 'Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan.'

Marcus 10:15

INHOUD

VOORWOORD

HOOFDSTUK 1

HET KONINKRIJK GODS

HOOFDSTUK 2

DE INWONING VAN GOD

HOOFDSTUK 3

JEZUS CHRISTUS IN U

HOOFDSTUK 4

DAGELIJKSE GEMEENSCHAP MET GOD

VOORWOORD

Evenals de andere boekwerkjes van Ds. Andrew Murray munt ook dit boekje sterk uit door zijn diepgaande geestelijke strekking. Niet de verkoopprijs van het boekje bepaalt de waarde, maar de inhoud en deze is van zo'n kostbare waarde, dat wij alleen maar God dankbaar kunnen zijn voor deze uitgave. Jezus zei tot Nicodemus in Johannes 3:3: 'Tenzij iemand wedergeboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien'. (Laat staan binnengaan).

Beste lezer, dit is noodzakelijk als u de geheimenissen van het Koninkrijk Gods wilt verstaan. Bent u wedergeboren? Weet u Gods kind te zijn? O, dan gaat er een nieuwe wereld, een nieuw Koninkrijk voor u open. God wil dat wij dat Koninkrijk zullen ingaan. God wil dat wij in dat Koninkrijk zullen leven.

Christenvriend, als u nog door onwetendheid, ongeloof of twijfel buiten Gods Koninkrijk leeft, dan is het de ernstige bede van mijn hart dat dit boek ertoe mag bijdragen dat u het Koninkrijk Gods zult ontvangen en binnengaan. U zult door het lezen van dit boek nieuwe aspecten van het Koninkrijk Gods zien en uw geloof, liefde en actie die nodig zijn om het in bezit te nemen zullen zeker op een hoger peil komen.

DE UITGEVER

HOOFDSTUK 1

HET KONINKRIJK GODS

‘Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan.’

Marcus 10:15

In bovenstaande tekst staan vier eenvoudige uitdrukkingen. Het is belangrijk dat we de kracht en de betekenis ervan goed begrijpen. Wij moeten vragen:

- 1. Wat is het Koninkrijk Gods?*
- 2. Wat is het Koninkrijk Gods binnengaan?*
- 3. Wat is het Koninkrijk Gods ontvangen?*
- 4. Wat is het Koninkrijk Gods ontvangen als een kind?*

1. Wat is het Koninkrijk Gods?

U weet, Johannes de Doper leerde, dat het Koninkrijk Gods of het Koninkrijk der hemelen nabij gekomen was. In oudtestamentische tijden was er reeds over gesproken, was het beloofd, en werd het verwacht, maar het was nog niet gekomen.

Tijdens het leven van Christus op aarde waren er vele bewijzen van de komst en de nabijheid van het Koninkrijk Gods, maar nog was het niet met kracht gekomen. Wat het zijn zou, had Jezus voorzegd, toen Hij sprak: ‘Het Koninkrijk Gods is binnenin u’ en een andere keer: ‘Er zijn sommigen van hen, die hier staan, die de dood niet smaken zullen, totdat het Koninkrijk Gods met kracht zal gekomen zijn’. Op de dag van het Pinksterfeest werd dit woord vervuld. De Heilige Geest bracht uit de hemel het Koninkrijk Gods in de harten

van de discipelen en zij gingen heen en predikten het Evangelie van het Koninkrijk, niet als iets wat ze verwachtten of wat nog moest komen, maar als gekomen.

Nu is het niet moeilijk meer de vraag te beantwoorden. Wat is het Koninkrijk Gods? Het is de geestelijke staat, waarin het leven van God en van de hemel toegankelijk wordt gemaakt voor de mensen. En zij beginnen dit leven reeds hier op aarde te genieten. Indien wij vragen, waaraan men dit leven herkennen kan, dan vinden wij het antwoord op die vraag in het leven van de discipelen.

Het teken van een koninkrijk is de tegenwoordigheid van de koning. In de Heilige Geest daalde Christus neer, om even werkelijk met Zijn discipelen te zijn, ja, inniger met hen verenigd, dan toen Hij met hen in het vlees verkeerde. De blijvende nabijheid van Christus en de gemeenschap met Hem en in Hem met God de Vader, is de voornaamste zegen van het Koninkrijk. De Heilige Geest maakte dit op het Pinksterfeest tot een werkelijkheid. De discipelen waren zich even bewust hun Heer bij zich te hebben als de engelen in de hemel. Zijn tegenwoordigheid schiep een hemel in en rondom hen. Voor een gelovige, aan wie de ingang in het Koninkrijk geschonken is, is de tegenwoordigheid van God en Christus het goede deel, dat niet van hem kan weggenomen worden.

Het teken van een koninkrijk is de regering van de koning. Wij lezen: 'Zijn Koninkrijk heerst over alles'. Vóór het Pinksterfeest konden de discipelen niet werkelijk liefhebben, noch nederig zijn. Zij konden niet vertrouwen, noch stoutmoedig optreden. Maar toen het Koninkrijk kwam, kreeg Gods bestuur de overhand. Gods tegenwoordigheid door de Heilige Geest behaalde de overwinning. De zonde werd overwonnen, en de wil van God werd in hen volbracht evenals in de hemel. Toen Jezus hun leerde bidden: 'Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede op aarde als in de hemel', beloofde Hij dat dit geschieden zou. Toen het Koninkrijk door de Heilige Geest nederdaalde, werd deze belofte vervuld. Ons binnengaan in het Koninkrijk betekent dat wij gebracht worden tot een leven, waarin God over alles heerst. Waarin Zijn wil werkelijk en van ganser harte gedaan wordt. En waarin elke zegening, die in de hemel genoten wordt, hier beneden haar afschaduwing vindt, zoals geschreven is: 'Het Koninkrijk Gods is gerechtigheid, vrede en vreugde in de Heilige Geest'.

Het teken van een koninkrijk is kracht. 'Het Koninkrijk Gods bestaat niet in woorden, maar in kracht'. Denk aan het werk, dat deze eenvoudige vissers durfden ondernemen, en in staat waren te volbrengen! Denk aan het wapen dat zij hadden tot het verrichten van hun arbeid - het verachte Evangelie van de gekruisigde Nazarener. Denk aan alles wat God door hen werkte, en zie hoe de komst van het Koninkrijk nieuwe kracht uit de hemel deed nederdalen, waardoor zwakke mensen door God krachtig werden gemaakt en dienstknechten van de duivel Gods gelovige kinderen werden.

Gelovigen, dit Koninkrijk van God dat uit de hemel is nedergedaald, prediken wij u. Wij komen u mededelen dat er een leven in de tegenwoordigheid, in de wil en in de kracht van God voor u ontsloten is. Dat er mensen zijn die dit Koninkrijk zijn binnengegaan en erin leven. En dat u er ook mag binnengaan. Sommigen van u belijden dat uw christelijke leven nog zo zwak is, en dat al uw pogingen om het te verbeteren vruchteloos zijn. U hebt in Jezus geloofd als uw Zaligmaker, maar van een ingaan in het Koninkrijk, en wanneer dit werkelijkheid zou worden, weet u niets. Ik smeed u: begin te geloven, dat zo'n leven in het Koninkrijk reeds hier op aarde geleefd kan worden. Geloof dat Christus door Zijn sterfen een wonderbare en volmaakte verlossing heeft teweeggebracht. Geloof dat de Heilige Geest, wiens nederdalen niets anders is dan het nederdalen van de verheerlijkte Heiland die in de Geest tot ons komt, ons het hemelse leven zó werkelijk mededeelt, dat wij evenals de eerste discipelen met kracht uit de hoogte kunnen worden aangedaan. Indien u wilt geloven, indien u wilt vasthouden dat er een Koninkrijk der hemelen op aarde is, dan zal het verlangen in u opgewekt worden om in deze zegen te delen. Als wij u de weg daartoe aanwijzen, zult u hoop beginnen te koesteren dat ook u dit leven kunt ontvangen. Hierdoor zult u voorbereid worden om alles wat Jezus ons in Zijn Woord leert, aan te nemen.

2. Wat is het Koninkrijk binnengaan?

Dit is onze tweede vraag. U kent de betekenis van het woord binnengaan. Het wordt in de Schrift gebruikt voor het binnengaan van de kinderen Israëls in het beloofde land, en voor de intrede van de christenen door het geloof in de rust van God.

Binnengaan: Het woord betekent eenvoudig in het volle bezit komen. Het is juist wat Christus bedoelt en wat u verlangt met betrekking tot het Koninkrijk, wanneer Hij hier spreekt van binnengaan. Het woord heeft geen betrekking op ons ingaan in de hemel na

onze dood.

Het spreekt van het Koninkrijk der hemelen, dat op aarde gekomen is, en ons binnengaan daarin in kracht, zoals de discipelen deden op de Pinksterdag. Er zijn vele christenen, die tevreden zijn met een hemel na de dood. De belofte van hier op aarde in een Koninkrijk der hemelen te leven is niet aantrekkelijk voor hen en vindt geen weerklank in hun hart. Zij begrijpen niet wat wij bedoelen. Maar er zijn harten waarin de begeerte naar iets beters is opgewekt, en die graag zouden weten, wat het is, het Koninkrijk binnengaan.

Binnengaan betekent in het volle bezit komen. Denk alleen maar aan de zegeningen van het Koninkrijk, dat wij noemden: Gods geopenbaarde tegenwoordigheid voortdurend met ons. Gods gezegende wet en heerschappij over ons vastgesteld, zodat Zijn hemelse wil in ons en door ons volbracht wordt. Gods kracht op ons nederdalend, zodat Christus door ons Zijn werk van reddende liefde kan volbrengen. U kunt nu reeds binnengaan in een leven, waarin deze zegeningen uw dagelijkse ervaring zullen zijn. Dat leven is voor u bereid, en is u beloofd. Het wacht op u. U kunt daar nu door het geloof ingaan. Zoals een leger een stad inneemt en haar binnentrekt, zo worstelt en strijdt menigeen en zoekt het Koninkrijk met geweld binnen te gaan. En het lukt hem niet. Wij kunnen alleen door het geloof daar ingaan. Evenals Jozua de Israëlieten in het beloofde land bracht, en de muren van Jericho instortten, zonder dat er een slag gevallen was, zo wacht de Here Jezus erop om ons in het goede land te brengen. Hij was het, die uit de hemel de discipelen in het Koninkrijk deed binnengaan. Hij is het, die door Zijn Heilige Geest ieder van ons zal binnenleiden. Door het geloof in Hem brengt Hij ons ook heden nog binnen.

U wenst te weten, wat dit geloof is en hoe het handelen moet. Luister naar wat onze Heer ons zegt.

3. Wat is het ontvangen van het Koninkrijk?

Welk verschil is er tussen de beide uitdrukkingen, die de Here gebruikt: het Koninkrijk binnengaan en het Koninkrijk ontvangen? U ziet hoe Hij het laatste, het ontvangen, tot voorwaarde maakt voor het eerste, het binnengaan. De woorden geven uitdrukking aan de grote waarheid, dat vóór ik het Koninkrijk kan ingaan, het eerst in mijn hart moet zijn bin-

nengekomen. Vóór ik de voorrechten en de krachten ervan kan bezitten, moet het mij eerst in bezit hebben genomen, met al mijn krachten en mijn gehele wezen. Ik moet in onderwerping en overgave, arm en leeg, het Koninkrijk in mijn hart ontvangen, alvorens mij de macht en de heerlijkheid die het mij aanbiedt, kunnen worden toevertrouwd. Wat duister en boos in mij is, moet eerst uitgeworpen worden. Wat uit God is, moet mijn wezen vervullen. Alleen wat uit God geboren is, kan het Koninkrijk met zijn hemels leven beërven. Er moet een hemelse natuur zijn, vóór er een hemelse staat kan wezen.

Het Koninkrijk ontvangen: het woord is zeer eenvoudig. Het wijst op twee zaken: er is iemand die geeft en een ander die aanneemt. Hoe velen zijn er, die gehoord hebben van het gezegend leven in het Koninkrijk en van de wonderbare vreugde die er te genieten valt, en die nooit begrepen hebben, dat het uit de hand van de levende God Zelf moet worden ontvangen.

Wat wij nodig hebben is dit: wij moeten tot het bewustzijn komen van onze algemene onwetendheid en ongeschiktheid, zodat wij voelen dat wij deze wonderbare heerlijkheid, die ons aangeboden wordt, niet kunnen aannemen of begrijpen, maar dat wij met de Vader in de hemel in aanraking moeten komen, en als een hemelse gave uit Zijn hand het Koninkrijk in kracht moeten ontvangen. En dit niet als iets dat Hij ons slechts node schenken wil, maar als het kinderdeel dat ons werkelijk toebehoort en dat Hij verlangt ons te zien genieten. Als wij dit geloven en tot de eeuwige God opzien, die altijd bereid en in staat is ons het Koninkrijk in kracht mede te delen, dan zullen wij de moed hebben te verwachten dat het Koninkrijk met zijn zegeningen werkelijk in ons hart kan komen.

Dan zal het aannemen daarvan voor ons zo eenvoudig zijn. Wanneer wij zien dat de God, die dit alles in Zijn oneindige liefde beloofd heeft, verlangt ons hart binnen te komen - evenals de zon met haar licht en leven iedere kleine bloem en grasplant zoekt te doordringen - om alles voor ons te zijn wat Hij als God wezen kan, dan zullen wij begrijpen dat het onze taak is eenvoudig te rusten in wat Hij doen wil. Laten wij gelovig aanspraak maken op de grote gave van de Geest, die het Koninkrijk in ons hart brengt en in geduldige afhankelijkheid wachten tot Hij Zijn machtig werk volbrengt.

Als wij eenmaal de zegen aangenomen hebben, moeten we dag aan dag op God rekenen om alles wat Hij voor ons heeft, te openbaren en in ons uit te werken.

U zult misschien willen vragen: indien het aannemen zo eenvoudig is, hoe komt het dan, dat het toch zo moeilijk is en dat zo weinigen werkelijk vinden wat zij zoeken? Het antwoord is: Het is eenvoudig, maar wij zijn niet eenvoudig. De eenvoud van de zaak maakt haar juist moeilijk, omdat wij onze eenvoud verloren hebben. Dit leert Jezus ons in de woorden die Hij erbij voegt en waarover wij nog als vierde punt moeten spreken:

4. Wat is het Koninkrijk ontvangen als een kind?

Vinden we enig voorbeeld hiervan in de natuur? O ja. Hoe wordt een prins erfgenaam van de troon? Bij zijn geboorte als klein kind ontvangt hij het koninkrijk. Hij wordt als erfgenaam ervan geboren. En zo moeten wij ook door de Heilige Geest wedergeboren worden tot die gezindheid van het hart of tot die kinderlijke eenvoud, die het Koninkrijk ontvangt als een kind. Wanneer een klein kind een koninkrijk ontvangt, ontvangt het dit als een eenvoudig, hulpeloos schepseltje. Als het opgroeit en hoort wat het te wachten staat, dan verneemt het dit met een eenvoudig vertrouwen en blijdschap. Evenzo roept de Here Jezus ons op om kinderen te worden en als zodanig het Koninkrijk te ontvangen.

O, hoe moeilijk is het voor mannen en vrouwen, met hun eigen wil en hun kracht en hun wijsheid, met al de kracht van het eigen ik en van de oude mens om aan de kinderen gelijk te worden. Het schijnt onmogelijk. En toch, zonder dit kunnen wij het Koninkrijk met zijn hemels leven niet binnengaan.

Wij kunnen iets weten over het Koninkrijk. Wij kunnen enkele van de krachten van het Koninkrijk genieten. Wij kunnen ervoor werken en ons er dikwijls in verheugen. Wij kunnen er echter niet ten volle van genieten, het niet geheel en al binnengaan, tenzij we als een kind worden. En bij de mensen is dit onmogelijk. Maar bij God zijn alle dingen mogelijk.

Wij kunnen echter wel iets doen om hiertoe te komen. Wij kunnen ons overgeven aan het onderwijs van Gods Geest, wanneer Hij ons overtuigt van hoogmoed en zelfvertrou-

wen. Wij kunnen onze eigen wil en ons eigen streven belijden. Wij kunnen bidden en verlangen en strijden om de kinderlijke geest te verkrijgen. Wij kunnen even ver komen als Petrus en de andere discipelen kwamen vóór het Pinksterfeest. Maar de natuur van een kind, waardoor men het Koninkrijk binnengaat, en de Heilige Geest, de Geest van Gods Zoon die roept Abba, Vader, de Geest die alles van God alleen afsmeekt en verwacht en ontvangt, kan God alleen geven. Hij is in u als de Geest van Christus om dit te bewerken. Hij schenkt genade om een kind te worden, en zo bereidt Hij het hart om uit de hemel Zijn volheid te ontvangen, als Hij het Koninkrijk in hemelse kracht doet nederdalen.

Hoe zullen wij een kind worden? Hoe zullen wij al onze kracht en wijsheid, onze wil en ons leven verliezen en aan pasgeboren kinderen gelijk worden? O, wist ik de weg maar om daartoe te komen, roept u. Zie op Jezus! Als een kind in Bethlehem was Hij erfgenaam van het koninkrijk van David. Hij bereikte de mannelijke leeftijd, gaf toen door het opofferen van Zijn wil in Gethsémané, toen Hij riep 'Abba, Vader', Zijn leven op, en werd in de hulpeeloosheid van de dood in het donkere graf gelegd. Daaruit verrees Hij als de eerstgeborene uit de doden. Hij werd als uit de dood wedergeboren tot de troon der heerlijkheid. De zwakheid van het graf bereidde voor Hem de weg naar Zijn troon. Wij moeten met Christus sterven - dat is de weg om van de oude mens en van het eigen ik bevrijd te worden. De weg om het hemelse leven als een kind te ontvangen en zo het Koninkrijk in te gaan. De zwakheid van Bethlehem en van de kribbe, van Golgotha en van het graf was Christus' weg om het Koninkrijk binnen te gaan - ook voor ons is er geen andere weg.

Wanneer wij onszelf willen vernederen, alle wens en alle hoop om iets goeds uit onszelf te zijn of te doen opgeven; wanneer wij al onze menselijke kracht en wijsheid overgeven in de belijdenis dat het alles zondig en de dood waardig is, dan zal Gods Geest de kracht van Christus' sterven aan de zonde in ons uitwerken. Wij zullen met Hem sterven en met Hem in nieuwheid des levens opgewekt worden. En het nieuwe leven zal het kind zijn, dat het Koninkrijk beërft.

Laat ons beginnen met onszelf af te vragen: Hoe staat het met mij? Lever ik het bewijs in mijn eigen ervaring en voor anderen dat het Koninkrijk gekomen is en dat een kind van God er kan binnengaan en al de zegen van het hemelse leven van het Koninkrijk kan genie-

ten? Heb ik door de Heilige Geest het Koninkrijk op zulk een wijze in mijn hart ontvangen dat de tegenwoordigheid en de kracht van God in mij worden geopenbaard? Maakt Hijzelf die Zijn wil in en door mij volvoert, werkelijk de kracht en de vreugde uit van mijn godsdienst? Laat niets minder dan het bezit van deze zegen ons bevredigen. Laat dit ons enige verlangen zijn.

Om dit doel te bereiken moeten wij twee zaken niet uit het oog verliezen: Vooreerst de onuitsprekelijke zegen, de Goddelijke mogelijkheid, de stellige zekerheid dat het Koninkrijk van God, in kracht geopenbaard, het deel is van Gods kinderen. Ons hart is bestemd om een woonplaats van God te zijn. De Heilige Geest is gegeven om zó in en door ons te werken dat iedere werking van het hart geschiedt door de Heilige Geest, die het hart bestuurt.

Het Koninkrijk der hemelen is op aarde gekomen en kan met zo'n kracht in ons geopenbaard worden dat de tegenwoordigheid en de wil en de kracht van God ons leven en onze vreugde zullen zijn. Dit is meer dan ons verstand kan bevatten. Laten wij het geloven. Onze God, die wonderen doet, zal het waarmaken.

Het andere is dit: laten wij geloven dat alles wat wij nodig hebben om in het volle bezit van deze zegen te komen, door de Heilige Geest die reeds in ons is zal bewerkt worden. Hij zal ons tot kleine kinderen voor God maken. Hij zal ons in staat stellen als zodanig het Koninkrijk van de Vader ontvangen. Hij zal ons leiden en het Koninkrijk binnenbrengen, zodat wij het hemelse leven, dat het schenkt, kunnen leven.

Zouden wij niet terstond willen zeggen: Heer, niets minder dan dit kan mij voldoen. Ik wens mijn leven geheel in Uw Koninkrijk te leven. Ik geef mijzelf, ik geef mijn eigen ik met al het eigen leven aan U over. In het geloof van de Heilige Geest zeg ik: Hier ben ik als een kind. Vader, laat mij door de gave van Uw Geest in Pinksterkracht het Koninkrijk als een kind ontvangen.

HOOFDSTUK 2

DE INWONING VAN GOD

‘Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel Gods met afgoden? Wij toch zijn de tempel van de levende God; gelijk God gezegd heeft: Ik zal in (Statenvertaling) hen wonen en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mijn volk zijn.’
2 Korinthiërs 6:16

Hoe God onze God wordt

Wij hebben hier een antwoord op de vraag: Hoe zal God mijn God worden? Moet ik Hem beschouwen als een grote, almachtige, ver verwijderde God, buiten mij en van mij gescheiden, in de hemel daarboven, van wie ik slechts van tijd tot tijd een weinig hulp kan ontvangen? Dat denken vele christenen en aan deze gedachte over God hebben zij het te danken dat zij zo weinig van Zijn werkelijke tegenwoordigheid en kracht ervaren. Nee, deze gedachte over God is slechts het begin van het ware geloof in Hem. Wanneer wij de Schrift beter leren verstaan en ook de behoefte van ons eigen hart en de wonderbare liefde van God die ernaar verlangt ons geheel in bezit te nemen, dan voelen wij dat er nog iets beters is. De vraag ‘Hoe kan God mijn God worden?’ wordt beantwoord in de woorden, die ik zojuist heb aangehaald. ‘God heeft gezegd: Ik zal in hen wonen, en Ik zal hun God zijn.’ Dit is Gods antwoord op uw vraag.

En wat een heerlijk antwoord is het. U weet, welk een verschil er is tussen de dingen, die ons omringen, die zich aan ons opdringen en ons bezighouden, maar die wij nooit een plaats in ons hart geven, en andere, die wij in ons opnemen en die met ons leven nauw verenigd worden. Hoe weinig denken wij eraan dat ons hart werkelijk geschapen is opdat God daarin zou wonen, opdat Hij Zijn leven en Zijn liefde daarin zou openbaren en onze liefde en onze vreugde daar in Hem alleen zou zijn. Wat hebben wij er weinig kennis van dat, evenals de liefde van ouders of kinderen ons hart vervult en ons gelukkig maakt, ook

de levende God, voor wie het hart gemaakt is, het kan vervullen met Zijn eigen goedheid en geluk, wanneer Hij erin woont. Dit is mijn boodschap: God verlangt uw hart. Indien u het Hem geeft, zal Hij erin wonen.

U hebt gehoord wat er over God gesproken is, en wat Hij voor de psalmist was, als hij Hem in Psalm 42 en 43 noemt: 'de God mijns levens, de God mijner sterkte (Statenvertaling), de God mijner jubelende vreugde, mijn Verlosser en mijn God'.

Maar hoe kan God de God mijner sterkte en mijn God zijn? Op geen andere wijze dan door met Zijn Goddelijk leven mijn leven te doordringen en het te vervullen met Zijn almachtige kracht. Dan alleen is Hij de God mijner sterkte. Met Zijn heilig leven en Zijn heilige liefde treedt Hij mijn hart, het middelpunt van mijn leven, binnen en heerst daarin als mijn God, terwijl Hij mijn leven voor mij uitwerkt. Hij maakt wat hier geschreven staat: 'God heeft gezegd: Ik zal in hen wonen en hun God zijn', tot een heerlijke, Goddelijke werkelijkheid.

Geloof u niet dat het een groot verschil in ons leven zou maken, indien wij dit werkelijk geloofden, en we door het geloof de zegen ontvingen, waarvan hier gesproken wordt? Welk een heilige eerbied zou er in ons zijn! En hoe bevreesd zouden we zijn, deze heilige, liefhebbende God te beledigen of te grieven! Welk een heilig verlangen zou er in ons opgewekt worden om met deze God te leren wandelen en volkomen gemeenschap met Hem te hebben! En welk een heerlijk vertrouwen: nu mijn God in mij woont, behoef ik niet meer te vrezen, dat ik Zijn tegenwoordigheid niet zal bezitten, of dat Hij voor mij of in mij niet zal volbrengen alles wat voor mij nodig is!

Ik wens zeer eenvoudig over deze heerlijke inwoning tot u te spreken en u te helpen inzien, dat dit het wezen van het ware christendom is - juist datgene wat de zondige mens moest teruggegeven worden, en wat Christus Jezus kwam schenken. Laat mij u in de eerste plaats mogen zeggen, dat de mens voor niets minder en niets anders dan deze Goddelijke inwoning door God geschapen is.

De reden waarom God de mens schiep

Hebt u uzelf ooit verwonderd afgevraagd, waarom God de mens geschapen heeft? De reden is deze: God gaf aan schepselen het aanzijn, opdat Hij Zijn eigen Goddelijke goedheid en heerlijkheid in hen zou kunnen tentoonspreiden en mededelen, zodat zij voor zover hun natuur als schepsel ertoe in staat was, in Zijn Goddelijke volmaaktheid en geluk mochten delen. En Hij schiep de mens in het bijzonder naar Zijn eigen beeld en gelijkenis, opdat Hij in hem mocht tonen hoe het leven van God in de menselijke natuur kan wonen, en hem langzamerhand kan geschikt maken en opheffen, om eeuwig met God en in God te wonen. Gods liefde sprak: In zijn mate wil Ik dat de mens even heilig, even goed en even gelukkig zal zijn als Ik ben, Ik kan hem de heiligheid of het geluk niet gescheiden van Mijzelf geven, maar Ik kan en wil in hem, in het diepste van zijn hart wonen, om zijn goedheid en zijn sterkte te zijn. Ja, dit was de heerlijkheid van de Goddelijke, scheppende liefde - God wenste de mens te delen in alles wat Hij zelf bezat - God gaf Zichzelf om het leven en de vreugde van de mens te zijn. God kon dit op geen andere wijze doen, dan door in hem te wonen. Evenals een elektrische lamp haar licht in zich heeft, en door de bol licht om zich heen verspreidt, zo schiep de God van de liefde de mens, opdat Hij in hem het licht van zijn leven mocht zijn. Het zou de hoogste eer en het hoogste geluk van de mens zijn, dat in en door hem al de heerlijkheid van de gezegende God altijd voor het heelal zou tentoongepreid worden.

Wat de zonde deed

Onze gehele natuur, onze wil, onze genegenheden en krachten zouden de kanalen zijn, waardoor we de gezegende volheid van het leven van God in ons zouden ontvangen om te bewaren en te doen uitstromen. Het zou het hoogste voorrecht voor de mens zijn, zich aan God als offer aan te bieden en zich aan God over te geven in het bewustzijn van dit heilig deelgenootschap. Wat God in Zichzelf in de hemel was, waar Hij Zijn eigen leven leefde, dat zou Hij op aarde in en door de mens zijn, zodat Hij Zijn leven daar even werkelijk als in de hemel zou leven. O, wat een eer en geluk is het, mens te zijn! Ere zij God voor onze schepping! Maar laten wij in de tweede plaats, in het licht van deze waarheid, Ik zal in hen wonen, zien, wat de zonde gedaan heeft. God had de mens geschapen om Zijn woning, Zijn tempel te zijn, de plaats waarin Zijn tegenwoordigheid, Zijn wil alles zou zijn. Van deze inwoning heeft de zonde beiden God en ons, beroofd. De verzoeking waarmee de duivel in het paradijs tot de mens kwam, betekende in werkelijkheid dit: wilde hij zich van ganser

harte aan God als Vader en Meester overgeven, Hem Zijn plaats geven en Zijn wil alleen verrichten? Of wilde hij zijn eigen zin doen en zelf als meester in zijn eigen huis regeren? Helaas, die noodlottige keus! God werd onttroond en uit Zijn tempel verdreven, terwijl het 'eigen ik' op de troon werd geplaatst. Even werkelijk als in later tijd het beeld van een afgod geplaatst werd in het huis, dat God Zelf voor ons had doen bouwen, werd het 'eigen ik' op Gods plaats op de troon gezet. De beschrijving van de mens der zonde, wanneer hij ten volle geopenbaard zal zijn 'die zich tegenstelt en verheft boven al wat God genaamd, of als God geëerd wordt, al zo dat hij in de tempel Gods als een god zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij god is', is een ware beschrijving van het 'eigen ik' in iedere rang en staat. Het 'ik' zit in de tempel van God als God. Al de zonde van het heidendom - en hoe vreselijk is die - en al de zonde van het christendom - niet minder vreselijk! - ontspruit slechts uit deze éne wortel: God onttroond, en het 'eigen ik' in het hart van de mensen op de troon geplaatst. Al de zonde en het leed van ieders leven is niets anders geweest dan dit: u was niet dat waartoe u geschapen werd - God woonde niet in uw hart om het te vervullen met Zijn leven, vrede en liefde. Ik kan met vertrouwen ieder die dit leest, vragen: Zou u het goed vinden dat slangen en allerlei afzichtelijk dieren uw huis met u bewoonden? Zou u toestaan dat andere mensen meester waren in het huis waarin u woont? U zou dit niet doen. En toch, helaas, laat u zoveel andere dingen uw hart vervullen en de plaats innemen die God alleen toekomt. En zoveel mensen zijn zich hiervan geheel onbewust. Wij komen heden tot u met de boodschap: Laat er een einde komen aan deze ontheiliging van Gods tempel. God vraagt uw gehele hart voor Hemzelf - o, laat het Hem gegeven worden!

Zie op Hem

Een derde gedachte is: Zie op Christus' verlossingswerk in het licht van deze inwoning van God. Met welk doel kwam Christus uit de hemel neer? Om ons te tonen dat de mogelijkheid en het geluk bestaat een mens te mogen zijn, in wie God Zijn leven leeft. Toen Gods Zoon een mens werd, leefde Hij een volmaakt menselijk leven, 'ons in alles gelijk gemaakt', en zei ons dat dit was door de macht des Vaders die in Hem woonde. 'Ik kan van Mijzelf niets doen - de Vader, die in Mij is, doet de werken.'

Er is hier geen sprake van enige synthese of van diepzinnige theologie - hier is een werkelijk mens, die hongerig, vermoeid, slaperig, verzocht was, die weende en leed gelijk wij, en die ons zegt dat de Vader in Hem woont en dat dit het geheim is van Zijn volmaakt,

gezegend leven. Hij voelde alles juist zoals wij het voelen, maar Hij kon alles doen en alles verdragen, omdat de Vader in Hem was. Hij toonde ons, hoe een mens leven kan, en hoe Hij ons in staat wil stellen te leven.

Toen Hij dit in Zijn leven gedaan had, stierf Hij om ons te bevrijden van de macht der zonde, en de weg voor ons te openen om tot God terug te keren. Aan het kruis bewees Hij dat iemand in wie God woont bereid zal zijn om alles te lijden en zich zelfs in de dood over te geven, opdat hij in de volheid van het leven Gods mag ingaan.

Toen de zonde tussenbeide trad, verloor de mens het leven van God, dat in hem was, en werd daar ongevoelig voor. Er was voor hem geen ander middel om van het leven der zonde bevrijd te worden, dan hieraan te sterven. Christus stierf aan de zonde, opdat Hij ons in Zijn gemeenschap mocht opnemen, en wij ook aan de zonde zouden sterven en voor God leven zouden door Zijn eigen leven. Hij herwon dus voor ons het leven, waarvoor de mens geschapen was; het leven dat God in Hem leefde, door ons Zijn leven te geven; het leven dat Hij geleefd had. Zoals Hij zei: 'Gelijkerwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in u, dat ook zij in Ons één zijn.'

O, mijn geliefde medechristenen, dit is het geluk dat Christus voor ons verworven heeft: de verlossing van het 'eigen ik' door een sterven daaraan in de dood des kruises en het herstel van het leven, waartoe wij geschapen waren, waarbij ons hart een woonplaats voor God wordt.

Inwoning van de Geest

En hoe zullen wij nu deelgenoten van dit geluk worden? Zie nogmaals bij het licht van de gezegende waarheid van de Goddelijke inwoning het Pinksterfeest en de komst van de Heilige Geest. Hebt u begrepen wat de betekenis is van het zenden van de Heilige Geest in ons hart? Het is niets minder dan dit - Christus, die op aarde met de discipelen was geweest, maar niet in hen, kwam in de Geest tot hen weer om nu in hen te wonen, zoals Hij tevoren met hen geweest was. Alles wat wij lezen van de wonderbare verandering die over de discipelen kwam (hun zelfzucht in liefde veranderd, hun hoogmoed in nederigheid, hun vrees voor het lijden in stoutmoedigheid en vreugde, hun ongeloof in volkomen geloof,

hun zwakheid in kracht), werd veroorzaakt door dit éne: de verheerlijkte Christus was hun inwonend leven geworden. God kreeg het bezit van Zijn tempel en kon nu in de mensen wonen, zoals Hij had willen doen vóór de val. De tempel, waarvan Christus had gezegd dat hij verbroken zou worden, was de tempel van Zijn lichaam dat verbroken werd toen onze zonde op Hem gelegd werd. De tempel die Hij in drie dagen zou oprichten, was Zijn opstandingslichaam met zijn heilig, hemels leven. Daarmede verenigd, zijn wij nu tempels van de levende God. De Heilige Geest neemt bezit van ons in de Naam van de Drie-enige God; en de Vader en de Zoon komen woning bij ons maken.

Wanneer wij de vervulling op de Pinksterdag aanschouwen van de grote belofte 'Ik zal in hen wonen', doet dit ons denken aan het grote verschil tussen de voorbereidende werking van de Geest in de bekering en de wedergeboorte, en Zijn Pinkster-inwoning. Het eerste moet iedere christen hebben; zonder dat is er geen leven. Het leven mag zwak en krachteloos zijn, maar toch, waar leven is, is dit ontstaan door de werking van de Geest. Maar dat is alleen om de tempel toe te bereiden. Op het Pinksterfeest kwam de heerlijkheid van God de tempel vervullen, daalde God neer om in het hart te wonen. Laat ons geloven dat de belofte ook voor ons kan en zal vervuld worden.

Hoe staat het met u?

Nog één gedachte. Hoe is de toestand van Christus' Kerk, wanneer wij daarop het licht van onze tekst laten vallen? Hoeveel gelovigen zijn er van wie men nooit zou zeggen dat hun hart een tempel is, die God gereinigt heeft en waarin Hij woont? Hoeveel koelheid en wereldsgezindheid, hoeveel zelfzucht en zonde, hoeveel onstandvastigheid in de belijdenis is er toch, zodat men er soms aan zou twifelen of er wel christenen zijn. De staat van Christus' Kerk is inderdaad treurig. Hoe weinig ijver is er voor Gods eer. Hoe weinig genoegen wordt er geschept in Zijn gemeenschap. Hoe weinig toewijding voor Zijn dienst en Koninkrijk. Hoe weinig ziet men van een leven in de kracht van de Heilige Geest. Dit alles bewijst duidelijk dat de belofte: 'Ik zal in hen wonen' door de grote meerderheid der christenen nooit verstaan noch geloofd werd en zij er nooit aanspraak op hebben gemaakt.

Laat mij u vragen: Is zij voor u in vervulling gekomen? Tracht u ernaar te leven? Zo niet, onze enige bedoeling is u dit gezegende leven, waartoe God u geroepen heeft, voor te stellen, u aan te sporen en te helpen om het aan te nemen en erin te wandelen.

Behoef ik u te zeggen, welke weg u daartoe moet inslaan? Begin met te belijden hoe weinig u getracht hebt als Gods tempel te leven. Bedenk eens hoe het de liefde van uw Vader moet hebben gegriefd dat u, na al wat Hij door Zijn Zoon en Zijn Geest gedaan had om Zijn woonplaats te herwinnen, zo weinig moeite hebt gedaan om er iets over te weten te komen of ernaar te zoeken. Belijd ook uw hulpeloosheid. U hebt getracht beter te worden dan u bent, en 't is u niet gelukt. Het moet mislukken, totdat u Zijn Woord gelooft dat u zegt dat er niets minder nodig is, en niets minder u aangeboden wordt, dan dat God Zelf de kracht van uw leven wordt en wil zijn.

Zet uw hart op deze zegen. U weet dat begeerte de grote beweegkracht van deze wereld is. Vestig uw verlangen op deze Goddelijke, heerlijke genade: 'Ik zal in hen wonen.' Laat de gedachte aan uw onwaardigheid of aan uw zwakheid u niet ontmoedigen. Hier is iets dat bij de mensen onmogelijk is; maar bij God is het mogelijk. Hij kan en wil Zijn belofte vervullen. Laat het het enige verlangen van uw hart worden. Versta dat dit het geluk is dat de Heilige Geest u aanbrengt, zodra u bereid bent al het andere daarvoor op te geven. Zodra het hart bereid is alles te verliezen, van alles ontledigd te worden, gereinigd te worden van alles wat van het 'eigen ik' of van de eigen natuur komt, zal de belofte zeker vervuld worden: 'Ik zal in hen wonen en Ik zal hun God zijn.'

Hoor nu de woorden, die onmiddellijk op mijn tekstwoord volgen: 'Daarom gaat weg uit hun midden en scheidt u af', zegt de Here, 'en houdt niet vast aan het onreine, en Ik zal u aannemen.' Ga weg uit alles wat van de wereld en van een wereldse godsdienst is, uit alles wat niet samen kan gaan met het heilig voorrecht Gods heilige tempel en woning te zijn. Ga weg en scheid u af, neem het standpunt in van iemand die een leven gaat leven dat geheel verschilt met dat van de menigte om hem heen. Scheid u af om Gods wil te volbrengen. 'En houdt niet vast aan het onreine.' Wees als een gereinigde tempel, waar niets dat maar enigszins ontreinigt, mag binnengaan. Wees geheel voor God en heilig voor God - en Hij zal Zijn woord waar maken: 'Ik zal in u wonen.' Hijzelf zal al wat de belofte inhoudt in u openbaren, u mededelen en in u handhaven.

Gelovige, wilt u dit volle geluk aannemen? Wilt u het nu doen? Ik smeek u, verwerp de wonderbare liefde van de Here niet. O, laat uw God bezit van u nemen om Zijn liefde en de

uwe te voldoen door in u te wonen. Neem Zijn liefde op dit ogenblik aan en vertrouw dat Hij haar in u zal werken. Amen.

HOOFDSTUK 3

JEZUS CHRISTUS IN U

‘Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk.’

2 Korinthiërs 13:5

Het onderwerp waarover ik thans wil spreken, voert ons terug naar datgene wat we behandelden. Het is een onderwerp van zoveel belang - de inwoning van God - een onderwerp waaraan de gelovigen in vele gevallen zo weinig gewoon zijn, en dat zelfs wanneer de waarheid ervan aangenomen is, zo weinig in al zijn volheid begrepen wordt, dat het goed kan zijn er nog eens op terug te komen. Mijn tekst is 2 Korinthiërs 13:5: ‘Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk.’ Iedere oplettende bijbellezer weet, dat de Kerk van Korinthe in een treurige staat verkeerde. Er werden vreselijke zonden bedreven, en beide brieven zijn vol droefheid en verwijt. Aan het einde van zijn tweede brief vat Paulus al zijn pleitredenen in deze éne vraag samen: ‘Zijt gij niet zeker?’ Ik vrees, dat u ’t niet zeker weet, want anders zou u anders leven: ‘Zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk.’ Deze woorden leren ons, dat de grote waarheid, die een christen uit zonde en traagheid zal opheffen, de belofte van Gods inwoning is; het bewustzijn, dat Jezus Christus in hem is.

Kent u uzelf niet? Iedere christen moet zichzelf kennen. Niet alleen zijn eigen zondigheid en hulpeloosheid, maar nog veel meer het Goddelijk wonder, dat in hem heeft plaatsgegrepen en hem tot de tempel en de woonplaats van de Drie-enige God heeft gemaakt. Leer boven alles uzelf kennen, en weten dat Jezus in u is. In iedere vereniging van christenen zijn leden, die een ontmoedigd en zwak leven leiden, zonder vreugde of macht over de zonde, zonder invloed om anderen te zegenen. Tot al diegenen komt de boodschap van

Paulus: sta stil en luister en neem de wonderbare gedachte in u op, die voor u de beweegreden en de kracht tot een geheel nieuw leven is: Christus is in u. Indien u dit slechts leert geloven, en leert ermee in te stemmen, en u aan Hem overgeeft, zal Hij Zijn machtig werk van verlossing in u volbrengen.

Wat de reden is waarom zovele christenen tekort schieten

U ziet, hoe wij hier terstond tot de twee grote vragen komen, die ons zo belangrijk voorkomen. De ene is: Hoe komt het, dat zoveel christenen te kort schieten? Hierop is het antwoord: Zij weten niet zeker dat Jezus Christus in hen is. Niemand van ons zou een werelds leven kunnen leiden, zou toegeven aan hoogmoed, zelfzucht en kwade luim, zou de Heilige Geest van God zo kunnen grieven, indien hij inderdaad zou weten, dat Jezus Christus in hem is. De uitwerking van deze wetenschap zou eenvoudig wonderbaar zijn. Aan de ene kant zou men er ernstig en nederig door gestemd worden, en zeggen: Ik kan de gedachte dat ik Christus in mij zou grieven niet verdragen. Aan de andere kant zou het ons aanmoedigen en kracht geven om te zeggen: 'Prijs God, ik heb Jezus Christus in mij; Hij zal mijn leven voor mij leven.' Moge God er ons toe brengen te belijden hoeveel we verloren hebben doordat wij dit geloof misten en ons leren om veel te bidden, opdat van ogenblik tot ogenblik ons leven moge bewijzen: Jezus Christus is in mij.

Ben ik bereid door Gods genade te leven?

Nu komt de andere vraag: Indien ik bemerk, dat ik dit leven niet gekend en geleefd heb, ben ik dan bereid heden te zeggen: Voortaan wil ik door Gods genade zó leven.

Ik kan met niets minder tevreden zijn dan met de volle ervaring: Jezus Christus is in mij. Laat ons slechts komen in diepe armoede en leegheid; Hij, die het werk zo volmaakt voor ons op Golgotha volbracht, zal het ook toepassen op onze harten. Moge God door de Heilige Geest aan ieder van ons openbaren wat Hij ons wil doen genieten. Ik wens enige van de vragen te beantwoorden, die zich wellicht hebben opgedrongen aan hen, voor wie deze Goddelijke inwoning te verheven en te vreemd schijnt. Laat ons luisteren in het geloof, dat God Zelf ons zal onderwijzen.

Geloof in de inwonende Christus

In de eerste plaats: Indien u de kracht van dit leven wilt kennen, geloof dan in de inwonende

de Christus en neem Hem aan. Laat mij u deze vraag doen: Gelooft u werkelijk en ten volle in de inwonende Christus? U gelooft in een vleesgeworden Christus. Wanneer de Naam van Christus genoemd wordt, denkt u terstond aan Hem, die als een klein kindje te Bethlehem geboren werd, die onze natuur aannam en als mens op aarde leefde. Die gedachte is onafscheidelijk van uw geloof in Hem. U gelooft ook in de gekruisigde Christus, die op Golgotha voor uw zonden gestorven is. U gelooft ook in de verrezen Heiland, die voor eeuwig leeft. En u gelooft in de verheerlijkte Heer, die nu op de troon in de hemel zit. Maar gelooft u even beslist - even natuurlijk - in de inwonende Christus?

Hebt u dit tot één van uw geloofsartikelen gemaakt, even werkelijk als u gelooft in de vleesgeworden of in de gekruisigde Christus? Alleen als deze waarheid aangenomen en vastgehouden wordt, kunnen de andere waarlijk nut aanbrengen. De ervaring van de liefde en de reddende kracht van onze mensgeworden, gekruisigde, verheerlijkte Heer hangt geheel af van Zijn inwoning in ons hart, om Zijn tegenwoordigheid te openbaren en Zijn werk te doen. Indien u vindt, dat uw leven zwak en ongezond is, kunt u ervan verzekerd zijn, dat dit komt, omdat u niet weet dat Jezus Christus in u woont. Begin te zeggen: Ik wens met mijn ganse hart dit wonderbare geloof te omhelzen, niet als een leerstuk, maar als een ervaring: Jezus Christus is in mij. Begin het terstond te geloven. Neem Hem nu terstond aan als een inwonende Zaligmaker. Wees dagelijks met niet minder tevreden dan met het gezegend bewustzijn van Zijn inwonende tegenwoordigheid. Hij openbaart Zich gaarne. Ik zei eerder, sprekende over Gods inwoning, dat de woning van een mens altijd tot op zekere hoogte de uitdrukking van zijn smaak en karakter is. Evenzo brengt de Here Jezus het hart, dat Hem aanneemt en vertrouwt, in overeenstemming met Zichzelf. En indien u vraagt, welke invloed Hij daarin zal uitoefenen, is het antwoord niet moeilijk: Hij wordt uw leven. Hij zal in u leven en al wat begrepen is in het wonderbaar woord 'leven', zoals uw gedachten, neigingen en daden, zullen Zijn leven en Zijn geest moeten inademen. O christenen, u, die nog nooit geweten hebt, dat Jezus Christus in u is, gelooft in Hem, neemt Hem thans aan als de inwonende Christus.

U moet Jezus geheel aannemen

Een tweede gedachte: Wanneer u Christus aanneemt om in u te wonen, denk erom, dat u Christus geheel moet aannemen. Er zijn mensen, die verlangen naar de inwonende Zaligmaker, maar die voornamelijk aan Hem denken als aan iemand, die komt om te troosten

en te verblijden, om vrede en vreugde te brengen. Zij nemen Hem niet aan in al Zijn hoedanigheden en bedieningen. Wacht u ervoor tevreden te zijn met een halve Heiland. Zie toe, dat Christus geheel in u woont.

Er zijn mensen, die Christus aannemen om hun zonden te verzoenen, maar die zich niet aan Zijn heerschappij als hun Koning onderwerpen. Zij denken er nooit aan hun wil geheel aan Hem te geven. Zij komen tot Christus om gelukkig, maar niet om heilig te worden. Zij vertrouwen in het werk, dat Hij voor hen volbracht, maar zij geven zich niet aan Hem over tot het werk, dat Hij in hen moet volbrengen. Zij spreken over de vergeving der zonden, maar van de reiniging van alle ongerechtigheid weten zij weinig. Zij hebben niet Christus in Zijn geheel aangenomen, de Zaligmaker van de schuld der zonde, en de Verlosser van de macht der zonde. Laat mij u aansporen, deze zaak te bestuderen. Wanneer u over het leven van Christus op aarde leest, beschouw dan iedere trek van dat heilig karakter als de wil van God betreffende u. Bestudeer Zijn heilige nederigheid en zachtmoedigheid en bid: Heer, maak mij zó Uw beeld gelijk!

Zie op Zijn diepe afhankelijkheid van de Vader, en op de volkomen overgave van Zijn wil om alleen te doen wat de Vader behaagde, en zeg: Ik heb mijzelf overgegeven, opdat mijn inwonende Heer dit ook in mij moge bewerken. Als u op Hem ziet als de Gekruisigde, denk dan niet alleen aan het kruis bij het zoenoffer, als het middel tot verzoening uwer zonden, maar aan de gemeenschap met Zijn lijden, als het middel tot overwinning over zonde. Wacht u ervoor altijd alleen te zeggen: Christus is voor mij gestorven. Laat het ook zijn: ik ben met Christus gestorven. Het enige, waarvoor Hij in u leeft, is om Zijn eigen beeld in uw natuur over te brengen, u Zijn eigen kruisgezindheid mee te delen, deze gezegende gemoedsstemming, die Zijn offer zo aangenaam maakte voor de Vader. Neem Christus geheel aan, als in u wonende. Vergeet ook vooral niet dat Christus, die in u woont, de liefhebbende Heiland, de Dienaar en de Zaligmaker der verlorenen is. Dit is het voornaamste kenmerk en de voornaamste heerlijkheid van Gods Zoon, dat Hij leefde en stierf, niet voor Zichzelf, maar voor anderen. Wanneer Hij komt om in u te wonen, kan Hij Zijn natuur niet veranderen. Het is de gekruisigde, verlossende liefde van God, die van u bezit heeft genomen. Geef u aan Hem over, opdat Hij Zijn eigen liefde voor zielen, Zijn eigen gewilligheid om alles op te geven opdat zij gered mogen worden, Zijn eigen geloof in Gods almachtige, overwinnende genade u moge mededelen. Neem toch de Heiland geheel aan,

een Verlosser van alle zonde en zelfzucht, een Zaligmaker, niet alleen voor uzelf, maar voor allen om u heen.

Neem Jezus aan met uw gehele hart

Mijn derde gedachte. Indien u Christus geheel aanneemt, neem Hem aan met uw gehele hart. Niets minder dan dit kan God voldoen, kan de volkomen inwoning van Christus verzekeren, kan ons hart rust geven. Zelfs in het Oude Testament werd dit geboden: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart, en met al uw kracht.' Hieraan alleen werd een belofte verbonden: Welgelukzalig zijn zij, die Hem zoeken met hun ganse hart. Hoe kunnen we menen, dat de wonderbare zegen van het Nieuwe Testament, de Here Jezus Christus in ons in kracht kan gekend worden, tenzij het gehele hart aan Hem gegeven wordt.

Met het gehele hart - wat betekent dit? Vooreerst duidt het hart liefde en toegenegenheid aan. Onze Christus moet niet alleen een houding van vertrouwen in Zijn hulp en toewijding voor Zijn dienst, maar van innige persoonlijke gehechtheid zijn. Zijn hart is voor ons geheel liefde. Zijn werk was en is niets anders dan de openbaring van oneindige liefde en tederheid, en niets dan liefde kan van onze kant het bewijs zijn, dat wij Zijn liefde werkelijk hebben aangenomen en gekend.

Toen Petrus de Heer had verloochend, hing zijn herstel in Christus' gunst en in zijn plaats als herder van de schapen des Heren geheel af van zijn antwoord op de driemaal herhaalde vraag: Hebt gij mij lief? Laat ons niet menen, dat alleen vrouwen en kinderen of dwepers en heiligen de taal der tedere, vurige liefde tot de Heiland spreken. Indien wij Hem met het gehele hart aannemen, moeten wij een innige persoonlijke liefde aankweken. Laat ons niet aarzelen om dikwijls te zeggen: Gij weet dat ik U liefheb. Hem het hart te geven, betekent Hem lief te hebben, en Hem het gehele hart te geven wil zeggen, Hem te beminnen met al onze kracht. Het hart staat echter ook voor de wil. Christus aannemen met het gehele hart - wil zeggen, uw wil geheel en volstrekt aan Hem overgeven. Zeg tot uzelf, dat het een vastgestelde zaak is, dat u nooit, in geen enkel opzicht uw eigen wil zult volgen. In grote of kleine zaken, in belangrijke besluiten zowel als in de schijnbaar onbetekenende vragen van het dagelijks leven, in alles moet u leven als iemand, die alleen bestaat, opdat de wil van God en van Christus in hem moge volbracht worden. Christus kwam uit de he-

mel neer om Gods wil te doen. Om Gods wil in u te volbrengen is Hij in uw hart binnengekomen. Wacht u ervoor Hem te hinderen of te bedroeven in Zijn gezegend werk. De mensen vragen soms: Heeft God ons niet onze wil gegeven om die te gebruiken? Is de adel van de mens niet juist daarin gelegen dat hij een wil heeft? Hoe kunt u ons vragen, die wil zo geheel en volstrekt aan God te geven? Op welk groot misverstand rust deze vraag! God gaf ons een wil, opdat wij daarmee verstandig zouden willen wat Hij wil. Het is voor een kind geen vernedering om zijn wil op te geven, teneinde door de wil van een wijs en liefhebbend vader te worden geleid. Zo is het de hoogste waardigheid van de mens om de volmaakte wil van God te leren kennen, aan te nemen en zich daarin te verheugen. Neem Christus aan met het gehele hart en met een volkomen wil. Beschouw het als uw grootste, uw enige geluk Hem Gods wil in u te laten volbrengen. De overgave met het ganse hart betekent, dat de gehele wil opgegeven is.

‘Nooit mijn eigen wil, in geen enkele zaak’, laat dit het besluit zijn, waarmee u voor Zijn wil buigt, om die in u te doen heersen. Laat ieder gevoel van eigen zwakheid of van de moeilijkheid der zaak u alleen opnieuw aansporen om te geloven, dat er maar één wijze is, waarop uw wens vervuld kan worden - Jezus Christus aan te nemen als een inwonende Zaligmaker, de levende, bezielende Kracht, die uw gehele wil bestuurt. U kunt zoveel van Christus hebben als u van uzelf aan Hem geeft. Het gehele hart moet u aan de Here geven, dan kan Hij volkomen woning in u maken.

Op een samenkomst tot bespreking en gebed, die een aantal sprekers eens hield, vroegen wij wat nodig zou zijn om een grote zegen te ontvangen. Iemand zei dat er zelden veel zegen was, tenzij er eerst een grote verslagenheid was geweest, en de christenen ertoe gebracht waren om te voelen hoeveel er in hun leven ontbrak. Verleden jaar hoorde ik in Engeland vertellen van samenkomsten, waar christenen zo overtuigd werden van het verkeerde en beschamende in hun leven, dat zij bij het verlaten van de samenkomst nauwelijks durfden spreken en zich aangedreven voelden om voor God hun schuld te gaan belijden. Dit is wat we nodig hebben, wat we onszelf niet kunnen geven, maar wat God in ons kan werken. Pas wanneer we beginnen in te zien, dat we ons hebben schuldig gemaakt aan het terughouden van de onverdeelde liefde, waarop Hij als de eeuwig Heerlijke, onze Schepper en onze Zaligmaker zulk een volkomen recht heeft en dat dit een reden tot schaamte is, dan zal deze gedachte ons in het stof doen bukken en dan zal het gevoel, dat wij ons gehele

hart niet aan Christus hebben gegeven, onverdragelijk worden.

Als wij belijden, dat wij God de eer niet hebben gegeven, die Hem toekwam; dat wij eigen eer, wil en genoegen gezocht hebben, dat wij het 'eigen ik' en de wereld een plaats hebben gegeven in het hart, waar de Here Jezus alléén wilde wonen, kan Gods Heilige Geest ons de zondigheid van ons christelijk leven zo ten volle aantonen, dat wij geen rust hebben, totdat wij met een vast voornemen en met de verzekerdheid van de Goddelijke goedkeuring gezegd hebben: Ik neem Christus geheel aan en met mijn gehele hart.

Laat Christus het in u volbrengen

Nu komt de vierde gedachte: Reken op de inwonende Heiland om alles in uw hart te volbrengen wat volbracht moet worden. In een vers dat ons tekstwoord juist voorafgaat, zegt Paulus: 'Gij zoekt het bewijs, dat Christus door mij spreekt.' Zij zochten niet alleen Christus, die in hem leefde, maar Christus, die door hem sprak en handelde. De Korinthiërs waren tot die verwachting gerechtigd. En zo, wanneer de Here Jezus van ons hart bezit neemt, zal Hij door Zijn Geest in ons doen wat wij niet kunnen doen. Hij zal u maken tot wat God wil dat u zijn zult, gelijkvormig aan het beeld van Zijn Zoon. Het is vruchteloos de voetstappen des Heren te willen drukken, Zijn voorbeeld te willen volgen of Zijn leven te willen naleven door enig eigen streven. Jezus leefde op aarde een menselijk leven om ons te tonen, welk soort van leven wij moeten leven. Maar welk een dwaasheid voor ons om te menen, dat wij, nu wij christenen zijn, Zijn leven ook maar enigszins kunnen of zullen navolgen. Dit is onmogelijk. Wij zijn er inderdaad toe geroepen. Het is onze eerste plicht. Maar het kan alleen geschieden, indien wij Hemzelf dit leven in ons laten leven. Het leven van Christus is te hoog en te Goddelijk dan dat wij het zouden kunnen naleven. Het is Zijn eigen leven en alleen het Zijne, maar Hij wil het in ons leven. U zou graag nederig, geduldig of vriendelijk zijn. Hoe dikwijls hebt u gebeden en gestreden, maar alles tevergeefs. U zocht hier op aarde naar een nederigheid in uzelf, enigszins gelijkend op die, welke Hij als God uit de hemel bracht. Welk een dwaasheid! O, leer toch afstand doen van uw 'eigen ik' en al zijn pogingen. Zie naar binnen, laat het geloof rusten in de Almachtige, die in u woont, die uw leven is geworden, met het doel om het met het Zijne te vervullen. Reken erop, dat Hij, die in u woont, het werk zal volbrengen dat Hij heeft ondernomen. Toen Hij op aarde was, begon Hij Zijn leven als een onbekend en zwak kind. Hij groeide in afzondering op en niemand vermoedde dat Hij de Verlosser der mensheid was. Toen Hij Zijn

openbare werkring begon, verhief Hij Zijn stem niet op de straten; Hij was veracht en van de mensen verworpen. Zij wisten niet dat Hij de Heer der heerlijkheid was. Evenzo zal Zijn verschijning in uw hart in nederigheid en zwakheid zijn en nauwelijks zijn op te merken. Dan komt de tijd om te letten op Zijn bevel: geloof alleen. Vertrouw op Hem met een onbeperkt vertrouwen. Hij zal Zijn werk in u volbrengen op Zijn eigen tijd en wijze. Hoe langzaam en verborgen Zijn werking in uw hart schijnt te zijn, en hoe onwaarschijnlijk het u toeschijnt, houd het vertrouwen vast dat Hij daar is en dat Hij wérkt, en dat Hij zich te bestemder tijd zal openbaren. Beste christenen, wanneer u gelooft in de vleesgeworden of in de gekruisigde Christus, betekent dit dat u gelooft dat Hij het werk, waartoe Hij op aarde kwam, volmaakt verrichtte. Wanneer u gelooft in de verrezen en verheerlijkte Here, betekent dit dat u er geen ogenblik aan twijfelt of Hij leeft en heerst nu aan Gods rechterhand, in Goddelijke kracht. Laat uw geloof in de inwonende Heiland even eenvoudig en duidelijk zijn.

Het werk, waartoe Hij uw hart binnenkwam, het grote werk van uw gehele innerlijke leven te bezitten, te hernieuwen en te verheerlijken, zal Hij met wonderbare kracht en liefde verrichten. Vertrouw het Hem toe; de Christus van Bethlehem en van Golgotha, de Christus op de troon in de hemel, is de Christus in u. Begin te geloven: Jezus Christus is in mij, Hij zal het werk in mij volkomen verrichten. Luister naar de wonderbare belofte in de brief van de Hebreëen: 'De God des vredes volmake u in alle goed werk, opdat u Zijn wil moogt doen, werkende in u hetgeen voor Hem welbehagelijk is, door Jezus Christus' (Hebreëen 13:21 Statenvertaling). Ja, door Jezus Christus! Indien het door Jezus Christus is, dat God Zelf in u werkt, hoe kan dit op enige andere wijze zijn, dat doordat Jezus Christus Zelf in u is? God stelt u in staat Zijn wil te doen door Jezus Christus, die in u woont. Twijfel niet langer, maar verheug u. Ken uzelf, dat Jezus Christus in u is.

Meer dan één van u vraagt ongetwijfeld: Kan dit werkelijk zo zijn? O, wist ik maar, wat er voor nodig is om Christus Zelf in mij te doen wonen! U vindt het antwoord in de eenvoudige, welbekende woorden: 'Mijn zoon, mijn dochter, geef Mij uw hart.' Hebt u dat in werkelijkheid gedaan? Ik vraag niet: Bent u gelovig? Bent u zeker dat uw zonden vergeven zijn? Zoekt u een christelijk leven te leiden? Maar: hebt u uw hart aan de Here Jezus gegeven om het te bezitten, te besturen, te vernieuwen, erin te wonen, het te vervullen met de wil van God? Hebt u het weggegeven, uit uw macht in de Zijne? Uw zelfvertrouwen, uw

tevredenheid met uzelf, uw zelfbehagen, uw eigen wil, is het alles aan Jezus' voeten gelegd, zodat Hij het kan uitwerpen, en het hart met Zichzelf vervullen? Indien niet, laat niets u terughouden van nu aan God te geven wat Hem toekomt, en wat Christus voor Hem kwam herwinnen. Uw hart was voor God geschapen. De mens heeft de wonderbare macht om in een ogenblik zijn hart te zetten op een voorwerp dat hem sterk aantrekt, of dat zijn liefde gewonnen heeft - zijn hart weg te schenken. Buig u op dit ogenblik vol berouw of schaamte neer, omdat u er zo weinig van geweten hebt dat Jezus Christus in u is, en u uw gehele wezen dag aan dag zo weinig aan Hem hebt overgegeven. Buig u tot een nederige belijdenis, en offer Hem nu nog dat door zonde bevleete en onwaardige hart en geloof dat Hij er bezit van neemt. Wat ik geef, neemt God aan. Wat God aanneemt, zal Hij houden en bewaren door Jezus Christus. Gezegende Heer! Wij geven thans onszelf over en weten dat Gij ons aanneemt, dat Gij in ons zijt en dat Gij ons met Uzelf wilt vervullen.

HOOFDSTUK 4

DAGELIJKSE GEMEENSCHAP MET GOD

De eerste en voornaamste behoefte van ons christelijk leven is: gemeenschap met God. Het Goddelijk leven in ons komt van God en is geheel van Hem afhankelijk. Evenals ik ieder ogenblik opnieuw lucht nodig heb om te ademen, evenals de zon ieder ogenblik haar licht nederzendt, zo is het ook door onmiddellijke levende gemeenschap met God, dat mijn ziel krachtig kan zijn. Het manna van de ene dag was de volgende dag bedorven. Ik moet iedere dag nieuwe genade uit de hemel hebben; en die verkrijg ik alleen door haar van God Zelf te verwachten. Begin iedere dag met u voor God te stellen, en laat Hem u aanraken. Neem de tijd om God te ontmoeten.

Begin daarom ieder gebed met u stil voor God neer te zetten. In gebed of eredienst hangt alles daarvan af, dat God de eerste plaats inneemt. Ik moet mij stil voor Hem in nederig geloof en aanbidding nederbuigen. God is. God is nabij. God is liefde, die verlangt Zich aan mij mee te delen. God de Almachtige, die alles in allen werkt, wacht thans om in mij te werken, en Zich aan mij bekend te maken.

Wacht tot u weet dat God zeer nabij is

Wanneer u God Zijn plaats van eer, heerlijkheid en macht gegeven hebt, neem dan de allerlaagste plaats in en tracht vervuld te worden met de geest der nederigheid. Als schepsel is het uw hoogste geluk niets te zijn, opdat God alles in u moge wezen. Als zondaar bent u niet waardig tot God op te zien; buig u in zelfvernedering. Zink voor Hem neer in nederigheid, zachtmoedigheid, geduld en overgave aan Zijn goedheid en genade. Hij zal u verhogen.

Geef u de tijd om zeer diep voor God te buigen

Neem dan uw plaats in de Here Jezus Christus in en waardeer haar, stel er prijs op. God verheugt Zich in niets dan in Zijn geliefde Zoon en kan met niets minder tevreden zijn in hen, die tot Hem komen. Nader dicht in Gods heilige tegenwoordigheid, in de stoutmoedigheid die Christus' bloed u schenkt, en in de verzekerdheid dat u in Christus Hem welgevallig bent. In Christus bent u binnen het voorhangsel. U hebt toegang tot het hart en tot de liefde des Vaders. Dit is het grote doel der gemeenschap met God dat ik meer van God in mijn leven moge bezitten en dat God moge zien dat Christus gestalte in mij verkrijgt. Wees stil voor God en laat Hem toe u te zegenen.

Deze Christus is een levende persoon. Hij heeft u lief met een persoonlijke liefde en Hij verwacht iedere dag het persoonlijke antwoord van uw liefde. Zie met vertrouwen naar Zijn gelaat op, totdat Zijn liefde werkelijk in uw hart schijnt. Verblijd Zijn hart door Hem te zeggen dat u Hem liefhebt. Hij biedt Zichzelf aan als een persoonlijke Zaligmaker en een Bewaarder voor de macht der zonde. Vraag niet: Kan ik bewaard worden voor de zonde, indien ik dicht bij Hem blijf? Maar vraag: Kan ik voor zonde bewaard blijven, indien Hij altijd dicht bij mij blijft? En u ziet terstond hoe veilig het is op Hem te vertrouwen.

Wij hebben niet alleen het leven van Christus in ons als een kracht, en Zijn tegenwoordigheid met ons als een persoon, maar Zijn beeld moet in ons gevormd worden. Hij moet in ons opwassen, zodat Zijn beeld in ons gezien kan worden. Buig u voor God totdat u enig begrip krijgt van de verhevenheid van het heerlijk werk dat heden door God in u wordt verricht. Zeg tot God: 'Vader, hier ben ik, opdat Gij mij zoveel van Christus kunt mededelen als ik kan ontvangen.'

En wacht om Hem te horen zeggen: 'Mijn kind, Ik geef u zoveel van Christus, als uw hart ontvangen wil.' De God, die Jezus in het vlees openbaarde en Hem volmaakte, zal Hem in u openbaren en u in Hem volmaken. De Vader bemint de Zoon en wil Zijn beeld en gelijkenis volgaarne in u gestalte geven. Reken erop dat dit gezegend werk in u zal gedaan worden, als u uw God verwacht en gemeenschap met Hem oefent. De gelijkvormigheid aan Christus bestaat voornamelijk uit twee zaken: de gelijkmaking met Zijn dood en met Zijn opstanding (Romeinen 6:5). De dood van Christus was de voltooiing van Zijn nederigheid

en gehoorzaamheid, het geheel opgeven van Zijn leven aan God. In Hem zijn wij aan de zonde gestorven. Als wij in nederigheid en afhankelijkheid en gehele overgave aan God nederzinken, werkt de kracht van Zijn dood in ons, en wij worden aan Zijn dood gelijkvormig. En zo kennen wij Hem in de kracht van Zijn opstanding, in de overwinning over de zonde en in al de vreugde en kracht van het opstandingsleven. Stel u daarom iedere dag voor God als mensen die 'dood zijn geweest, maar thans leven'. Hij zal het leven dat Hij schonk bestendigen, en genade verlenen om te leven als opgestane mensen.

Dit alles kan alleen geschieden door de kracht van de Heilige Geest, die in u woont. Reken erop, dat Hij Christus in u zal verheerlijken. Reken erop, dat Christus de instroming van Zijn Geest in u zal vermeerderen. Als u wachtende bent voor God, opdat u Zijn tegenwoordigheid moogt verwezenlijken, herinner u dan dat de Geest in u is om u de dingen van God te openbaren. Zoek in Gods tegenwoordigheid de zalving van de Geest van Christus zo werkelijk te verkrijgen dat uw gehele leven ieder ogenblik geestelijk zijn mag.

Als u over dat wonderbare geluk nadenkt, en volle gemeenschap zoekt met de grote en heilige God, en Hem verwacht opdat Hij Christus in u zal openbaren, dan zult u voelen hoe nodig het is alles op te geven om Hem te ontvangen. Zoek genade om te weten wat het betekent geheel voor God te leven, zoals Jezus de Here het deed. Alleen de Heilige Geest Zelf kan u leren wat de gehele overgave van het ganse leven aan God betekent. Wacht tot God u hierin aantoonde wat u nog niet weet. Laat iedere nadering tot God en iedere bede om gemeenschap met Hem, vergezeld gaan van een nieuwe, zeer stellige en algehele overgave aan Hem, opdat Hij in u zal werken.

'Door het geloof.' Dit moet hier evenals door de gehele Schrift en in het gehele geestelijk leven de grondtoon zijn. Als u op God wacht, laat het zijn in een ernstig, rustig geloof in Hem, de Onzichtbare, die zo nabij, zo heilig, zo machtig, zo liefdevol is. En evenzo in het vast en rustig geloof dat al de zegeningen van het hemelse leven u omringen en in u zijn. Geef u slechts in volkomen vertrouwen aan de gezegende heilige Drie-eenheid over om Gods doel geheel in u te volbrengen. Begin iedere dag op deze wijze in gemeenschap met God en God zal uw alles zijn.